

Pel que fa a la situació política i econòmica que viu el Tibet respecte de la Xina, Wangchen ens informa que el govern xinès està duent a terme una campanya de manipulació i d'espionatge a les universitats, per tal que tots els estudiants segueixin i creguin en el seu model de país. Ell afirma que la cultura de la Xina és molt potent i rica, però que per culpa del comunisme, el govern xinès no vol preservar les religions i les cultures asiàtiques: **“només els interessa la prosperitat econòmica del país. El seu Déu són els diners”**. Argumenta que tota la inversió en infraestructures i en construcció d'habitatges que el govern xinès ha finançat en aquest territori, ha estat motivada pels interessos de colonització que tenen els xinesos vers el Tibet; és a dir, no són millores pensades per la gent autòctona del territori, sinó per millorar la comunicació i l'accessibilitat dels xinesos en aquest terreny i així satisfer els seus interessos.

També recalca la manca de llibertats i drets que tenen els tibetans. Aquestes vulneracions es veuen reflectides en la prohibició de l'ensenyament de la llengua tibetana a les escoles o la poca llibertat política que tenen per decidir el futur del seu propi territori. Wangchen assegura que **“la gent tibetana està cansada de viure en una autonomia de la Xina, però el govern xinès no vol sentir parlar d'una hipotètica independència del Tibet”**. Actualment, hi ha milers de monges budistes empresonats per la Xina i la vigilància del govern xinès sobre aquest territori és molt persistent. El Lama Thubten ens comenta que fins i tot, hi ha casos d'infiltració de persones xineses en els monestirs per controlar així els turistes i les persones d'origen tibetà per tal de sufocar tots aquells moviments de rebel·lió contra la Xina.

Segons Wangchen, la comunitat internacional no ha volgut intervenir en aquesta vulneració de drets, ja que el govern xinès ha comprat tots mitjans de comunicació per tal que no es parli sobre els problemes d'aquest territori. Per tant, molts mitjans internacionals tenen una accessibilitat molt limitada i condicionada sobre les notícies del Tibet. Un dels exemples que posa sobre la poca difusió internacional és el fet que, **entre 2009 i 2017, un total de 150 tibetans (aproximadament) es van immolar** per mostrar així el seu rebuig cap a la Xina. Aquest fet no ha estat notícia en cap mitjà internacional i només podem trobar petites informacions en mitjans de menor ressò [<https://es.euronews.com/2017/05/29/protesta-tibetana-contra-la-opresion-china>]. Un altre exemple d'aquesta repressió del govern xinès és l'incompliment per part de la Xina, de la promesa que va fer als tibetans per millorar els seus drets, i així poder celebrar les Olimpíades al seu país. Un cop atorgats els Jocs Olímpics a Beijing, es va demostrar que els tibetans no van rebre cap millora dels seus drets i totes les manifestacions que es van fer per rebutjar aquest fet van acabar amb més repressió, tal com van recollir diversos mitjans de comunicació [<https://www.europapress.es/epsocial/cooperacion-desarrollo/noticia-jjoo-violacion-derechos-humanos-tibet-aume>].